

skrues sammen. Man har ønsket, at der populært sagt var flere huller i loftet, så dommerne på flere områder kunne have indtægter, uden at de blev medregnet som bibeskæftigelsesindtægt. Af de samme grunde, som mange af de andre ordførere her i dag har fremført, vil jeg sige, at jeg sådan set synes, at arbejdsmarkedets parter har haft rigeligt med år til at få fundet en fornuftig løsning og få bredt bl.a. varetagelsen af de faglige voldgifter ud på flere dommere, uden at de har gjort sig store anstrengelser for det, og derfor kommer den her lovregulering.

Men jeg er helt overbevist om, at det her lovforslag ikke vil skabe problemer, da jeg fuldt ud er bekendt med, at der i Danmark ikke blot er mange dygtige højesteretsdommere, men også masser af dygtige landsdommere, der kan være med til at sikre den opgave.

Alt i alt synes jeg, at det forslag, som udvalget kom med, var meget afbalanceret, gav en mulighed for, at dommerne fortsat kan have beskæftigelse ved siden af, men alligevel satte nogle grænser for det, så der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved dommernes habilitet og uafhængighed. Jeg er meget glad for at kunne konstatere i dag, at der også er en meget, meget stor tilslutning i Folketinget til at arbejde videre med forslaget.

Jeg medvirker naturligvis gerne under den efterfølgende udvalgsbehandling til at besvare eventuelle spørgsmål, herunder også om bibeskæftigelsesnævnets sammensætning og andet, som Folketingets partier måtte ønske at rejse undervejs. Men jeg vil i hvert fald gerne i dag kvittere for, at der er så stor tilslutning til lovforslagets hovedelementer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af våbenloven, straffeloven og krigsmaterielloven. (Masseødelæggelsesvåben m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 25/1 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 10.30

Forhandling

Michael Aastrup Jensen (V):

Lovforslag nr. L 130, som vi nu skal behandle, indebærer ændringer i våbenloven, straffeloven og krigsmaterielloven relateret til det, som kan betegnes som masseødelæggelsesvåben som en decideret fællesbetegnelse for atomvåben, biologiske og kemiske våben.

Set i lyset af den internationale terrorisme, hvor truslen mod fundamentale samfundsmæssige interesser kommer fra slyngelstater og terrororganisationer, er ikke mindst kontrollen med spredning af masseødelæggelsesvåben helt essentiel også for et lille land som Danmark. FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben til særligt ikkestatslige aktører er bl.a. derfor blevet til som led i en aktiv rolle i kampen mod terrorisme og mod spredning af masseødelæggelsesvåben.

Nærværende lovforslag skal derfor sikre, at vi også i Danmark vedtager og håndhæver en national lovgivning, der bl.a. forbyder terroristers adgang til masseødelæggelsesvåben, jævnfør forpligtelserne i FN-resolutionen.

Derudover moderniserer og opdaterer vi med lovforslaget også de gældende bestemmelser i våbenloven og straffeloven om masseødelæggelsesvåben, ligesom forslaget også har til formål at ændre reglerne om udførsel af våben, således at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af våbenloven, at EU's forordning fra 2005 finder anvendelse i de tilfælde, hvor våbenloven og forordningen overlapper hinanden.

Endelig foreslås der med lovforslaget en ændring af reglerne for udenlandske investeringer i krigsmaterielproducerende virksomheder i Danmark. Hvis vi kigger på bestemmelserne i krigsmaterielloven, er de i dag yderst begrænsende, hvad angår muligheden for udenlandsk ejerskab i krigsmaterielproducerende virksomheder i Danmark. På baggrund af ikke mindst

det stadig stigende internationale samarbejde på krigsmaterielområdet forringer de eksisterende bestemmelser således i høj grad de danske virksomheders muligheder for udenlandske investeringer. Derfor er vi i Venstre positive over for, at mulighederne for udenlandsk ejerskab i danske krigsmaterielproducerende virksomheder udvides.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, jeg er kommet med, kan jeg på vegne af Venstres folketingsgruppe anbefale forslaget til ikke bare velvillig, men så sandelig også til effektiv behandling i Folketinget.

Formanden:

Tak til hr. Michael Aastrup Jensen. Så er det hr. John Dyrby som ordfører.

John Dyrby (S):

I fravær af vores ordfører på dette område, hr. Per Kaalund, har jeg fået lov til at holde ordførertalen. Det er sådan, at L 130 kan deles op i tre dele: våben, tortur og krigsmateriel.

Der er ingen tvivl om, at terrorisme og usikkerhed præger den internationale udvikling, og at masseødelæggelsesvåben udgør en trussel, en meget alvorlig trussel, mod det internationale samfund. Masseødelæggelsesvåben, hvad enten der er tale om kemiske, biologiske eller andre former, er naturligvis særdeles farlige og kan forårsage meget store tab af menneskeliv. Der er ingen tvivl om, at bekæmpelse af terrorisme også skal stå højt på dagsordenen i denne sammenhæng.

Mange af de produkter, der anvendes til masseødelæggelsesvåben, kan som bekendt bruges til fredelige, civile formål, og det rejser jo lidt af en problemstilling. Det er vigtigt, og det kan vi støtte fra socialdemokratisk side, at man med lovforslaget indfører et direkte forbud mod anvendelse, hvis stofferne kan anvendes modificeret eller umodificeret i våbenproduktion. Hidtil har der været et tilladelsessystem, og det afløses nu af et direkte forbud. Det hilser vi velkommen.

For os er det vigtigt, at lovforslaget også lægger op til, at alle handlinger i tilknytning til masseødelæggelsesvåben bliver forbudt, det drejer sig om indførsel, udførsel, transport, anvendelse, fremstilling og lignende, så der overhovedet ikke efterlades nogen tvivl om, at det, der har med masseødelæggelsesvåben at gøre, er forbudt og skal straffes.

Kl. 10.35

Med hensyn til tortur er det desværre sådan, at vi må erkende, at der mange steder i verden udøves tortur og anden umenneskelig handling. Det er naturligvis helt forbudt, og det fremgår også af en række internationale konventioner, som Danmark har tiltrådt.

I forbindelse med udøvelsen af tortur anvendes en række instrumenter og midler til henrettelse, tortur og anden grusom behandling, og den del af lovforslaget, der omfatter EU's forordning om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusomhed, umenneskelighed eller nedværdigende behandling eller straf, gælder umiddelbart i Danmark og har forrang for national ret.

Det betyder, at lovforslaget medfører, at udførsel af instrumenter og lignende gøres forbudt, hvilket vi naturligvis kan støtte helt og fuldt.

Med hensyn til krigsmateriel er det jo sådan, at Danmark har en forholdsvis lille og begrænset våbenproduktion, i 2003 på ca. 1,5 mia. kr. Produktionen er fordelt på et meget lille antal firmaer og vedrører primært navigationsudstyr og styresystemer. I fremtiden vil der være mulighed for, at dansk industri kan udvide aktiviteterne, men det virker hæmmende, at der efter gældende lovgivning stilles krav om dansk ejerskab, og at der kun er begrænset mulighed for udenlandsk medejerskab.

Der er f.eks. direkte forbud i lovgivningen mod udenlandsk medejerskab i danske aktieselskaber på over 40 pct., men det stigende internationale samarbejde på krigsmaterielområdet bl.a. vedrørende kombinationsaftaler gør det nødvendigt at ændre den gældende lovgivning fra forbud til kontrol, således som det er foreslået.

Vi kan også støtte den del af forslaget, og alt i alt kan jeg meddele, at vi kan støtte det samlede lovforslag.

Formanden:

Tak til hr. John Dyrby. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Hans Kristian Skibby (DF):

Lovforslaget nr. L 130, som vi her skal behandle, lægger i sin helhed op til en række forbedringer. Dels har de enkelte tiltagninger til formål at sikre, at Danmark opfylder de FN-forpligtelser, som vi tiltrådte ved vedtagelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 i april måned 2004

vedrørende aftale om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, dels sikrer lovforslaget en generel opdatering af de gældende bestemmelser i våbenloven og straffeloven om masseødelæggelsesvåben, som er indeholdt og videreført i den gældende lov, der tager sit udgangspunkt helt tilbage i 1934.

Ligeledes tjener lovforslaget et godt formål ved at ændre reglerne om udførsel af våben, som tillige er omfattet af EU's forordninger om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden umenneskelig behandling. Denne EU-forordning har som beskrevet i lovforslaget forrang for national ret, og på den baggrund er den eksisterende lov utidssvarende og vil med lovforslagets vedtagelse blive opdateret med en klar præcisering.

Endelig har lovforslaget til formål at ændre reglerne for udenlandske investeringer i krigsmaterielproducerende virksomheder her i Danmark, således at danske virksomheder fremover vil stå bedre rustet til at deltage i internationale udviklingsprojekter samt en forbedret konkurrencesituation og dermed mulighed for sikring af danske arbejdspladser fremover.

På dette område har der frem til nu været tale om et reelt forbud, og dette forbud ændres nu således til en statslig kontrol, hvor Justitsministeriet foranlediger en kontrol ud fra bl.a. udenrigspolitiske og sikkerhedsmæssige hensyn.

Sluttelig vil Dansk Folkeparti gerne komplimentere justitsministeren for, at man i høringsprocessen har valgt at lytte til problematikken om transport af masseødelæggelsesvåben, hvor transporten sker i fuld overensstemmelse med internationale aftaler om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben og dermed inden for rammerne af de traktater, som Danmark har tiltrådt.

Dansk Folkeparti kan med de bevæggrunde anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Formanden:

Tak til hr. Hans Kristian Skibby, og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Jeg kan tilslutte mig rækken af ordførere, der lige kort har opsummeret, hvad forslaget går ud på, nemlig at der er tale om, at der ligger en FN-resolution og en EU-forordning, som vi jo allerede sådan set efterlever i dag, men at det så rent teknisk er en fordel, at vi lige får det skrevet ind i forslaget, således at det er helt i overensstemmelse med de spilleregler, der er.

Når vi kigger på masseødelæggelsesvåben, er det jo, som ministeren også skriver i forslaget, i dag sådan lidt paradoksalt, at de faktisk er omfattet af de samme spilleregler, som gælder for tilladelsespligtige våben, og at ministeren faktisk kan give tilladelse til dem i dag. Det gør ministeren naturligvis ikke, men det er klædeligt, at vi nu får ændret paragrafferne, således at det altså ikke kan lade sig gøre, og så det står krystalklart, at der er et generelt forbud.

Kl. 10.40

Hvis vi ser på de tilfælde, hvor der er tale om en forsætlig overtrædelse af våbenlovens bestemmelser, er vi også meget tilfredse med, at man der nærmest pr. automatik ryger op i straffelovens bestemmelser, så vi dermed har en helt anden strafferamme på op til 6 års fængsel at gøre godt med over for de banditter, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt.

Det næste element handler om muligheden for udenlandske virksomheder og personer for at investere i danske krigsmaterielproducerende virksomheder. Der synes vi jo i denne globaliserede verden, hvor vi handler på tværs af landegrænser, at der ikke er nogen problemer i det. Det er kun rimeligt, at den mulighed er til stede, naturligvis således at de pågældende virksomheder til stadighed skal efterleve både danske og internationale regler, selvfølgelig skal de det. Det gør ikke nogen forskel, hvilken nationalitet direktøren i det pågældende firma har.

Det næste, der gør sig gældende, og som vi er meget trygge ved, er, at det altså kræver en særskilt tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde, og at man går ind og vurderer den enkelte sag, inden der gives mulighed for investering. At der bliver en mulighed for udenlandsk investering kan vi også støtte fra konservativ side, så alt i alt støtter vi lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke, og så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Lovforslag nr. L 130 indeholder ændringer på flere forskellige områder, og de tre første er Det Radikale Venstre meget positivt indstillet over for. De handler stort set om, at Danmark skal overholde internationale forpligtelser, bl.a. FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 fra 2004, og det er selvfølgelig fuldstændig oplagt, at Danmark skal gøre alt, hvad vi kan, for at opfylde de pågældende beslutninger.

Forslaget handler også om at modernisere våbenloven og gældende bestemmelser om våben og masseødelæggelsesvåben og endelig om, at der er overensstemmelse mellem den europæiske forordning og den danske våbenlov. Det synes vi alt sammen er helt udmærket, at vi er på forkant, og at vi sørger for at opfylde de pågældende resolutioner.

Det fjerde element i det her lovforslag, som handler om at lukke op for udenlandske investeringer i dansk våbenfabrikation, er vi straks mere betænkelige ved. I virkeligheden er der jo en begrænsning i dag gående på andelen af virksomhedsejere fra udlandet, som kan have en dansk krigsmaterielproduktion. Der vil man gerne have løsnet op og gå fra forbud til kontrol, og det er i princippet ikke noget, vi har noget imod, men vi vil meget gerne vide, hvordan denne kontrol så også kan blive synliggjort. Hvordan kan vi sikre os, at det bliver gennemskueligt, sådan at vi kan holde øje med systemet og kan gribe ind, hvis det tager overhånd, hvis det går galt på en eller anden måde?

Jeg er ikke fuldstændig tryk ved, at den til enhver tid siddende justitsminister, den til enhver tid siddende forsvarsminister og den til enhver tid siddende udenrigsminister vil handle på en måde, som er i overensstemmelse med det, vi står her og beslutter i Folketinget i dag.

Derfor synes jeg, at det er betænkeligt, at man lukker op sådan uden videre, og jeg vil meget gerne have, at vi diskuterer videre i udvalget, om vi på en eller anden måde kan få sat en barriere, en kontrolmekanisme eller en anden form for klausul ind, som gør, at vi kan have hånd i hanke med, hvad der sker på det her område.

Det skal da ikke afholde mig fra at sige, at jeg i almindelighed synes, at det er fornuftigt, at vi løsner op for stramme korsetter eller stramme begrænsninger for, hvad man i øvrigt gør i dansk erhvervsliv. Men jeg synes, at vi skal sikre os, at vi på dette specielle og meget følsomme område altså har hånd i hanke med udviklingen. Hvis vi på nogen måde kan få det klargjort gennem udvalgsarbejdet, medvirker Det Radikale Venstre meget gerne til det.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Arnold, og så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

I det her lovforslag er der en række gode ting. Vi støtter fuldt ud, at man implementerer FN-reso-

lutionen om ikkebredning af masseødelæggelsesvåben. Vi støtter den opstramning af den danske våbenlov, der er tale om her. Vi ville godt gå lidt videre, det har vi tidligere fremsat forslag om, men trods alt støtter vi den opstramning, der er tale om her. Vi støtter, at man implementerer – det skal man naturligvis også – den forordning fra EU om handel med varer, der kan anvendes til tortur osv., så vidt, så godt.

Jeg forstår så ikke helt, hvorfor regeringen i det her lovforslag har medtaget den sidste del, som har at gøre med en liberalisering af reglerne om krigsmaterielproduktion. Den del af lovforslaget har jo ikke så meget at gøre med de andre dele, og jeg synes generelt, at det er en uskik, når ministerier i den grad blander mange forskellige ting ind i et samlet lovforslag. Det kan altså give nogle vanskelige vilkår for Folketinget, fordi man jo godt kan ville støtte visse vigtige ting i et lovforslag, mens der er andre ting, som man er absolut imod, og når disse andre ting ikke har noget som helst at gøre med de ting, man er for, så er det at tage det med en urimelig situation at stille Folketinget i. Det er som at blande æbler og pærer.

Kl. 10.45

Jeg vil meget opfordre regeringen og flertallet til, at vi får en opdeling af det her lovforslag, så vi, der er tilhængere af, at der bliver strammet op i våbenloven, kan få mulighed for at stemme for det, og at vi kan få mulighed for at være imod det, som vi faktisk finder meget betænkeligt.

Jeg synes, det er meget betænkeligt, at man her vil liberalisere reglerne for krigsmaterielproduktion, og jeg forstår slet ikke den dybere mening med det, medmindre det her er en del af regeringens erhvervs politik, som går på, at Danmark i en globaliseret verden i højere grad skal markere sig ved at producere krigsmateriel.

O.k., hvis det er regeringens linje, at vi ligesom Sverige i højere grad skal være våbenproducenter, så kan jeg da godt forstå ræsonnementet bag det her, men det har jeg ikke tidligere ment var opfattelsen hos flertallet i det her land, og derfor kan jeg sige, at det ikke er en vej, vi vil gå. Vi mener ikke, det er den rigtige vej at gå i en verden, hvor der i forvejen er alt for mange våben, alt for farlige våben, og hvor våbenfabrikationen, det militærindustrielle kompleks, er en selvstændig årsag til, at vi har mange af de her konflikter. Der burde vi, om jeg så må sige, have en udenrigspolitisk interesse i, at vi ikke gik med på den galej.

Der er tale om ganske store ting her. Man kan ikke bare reducere det til ikke ret meget. Der står faktisk i forelæggelsestalen fra justitsministeren, at tilladelse som altovervejende hovedregel vil blive meddelt, medmindre nogle andre hensyn osv.

Det vil sige, at det ganske klart fremgår, at kun i ganske usædvanlige tilfælde vil man ikke give meddelelse om tilladelse. Der står også, at de foreslåede ændringer indebærer en meget betydelig udvidelse af mulighederne for udenlandsk ejerskab m.v. af dansk krigsmaterielproducerende virksomheder.

Altså, der er tale om en kraftig udvidelse af det internationale engagement i dansk krigsmaterielproduktion, og formålet kan kun være, at man mener, der er en industripolitisk interesse i, at Danmark skal have flere investeringer fra de store våbenindustrier, fra den industri, der producerer krigsmateriel. Det er vi uenige i, og derfor kan vi ikke støtte den del af det her lovforslag.

De andre dele kan vi godt støtte, men som sagt synes jeg, det er at stille Folketinget i en urimelig situation, at man på den måde blander æbler og pærer, at vi ikke kan få en mulighed for at stemme for de gode ting og stemme imod det, som er dårligt, når nu de gode og dårlige ting ikke principielt har ret meget, for ikke at sige ikke noget som helst, med hinanden at gøre.

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Nu er det jo ikke noget nyt, at regeringer sammenblander forslag, som indeholder en række meget forskellige elementer, og så forventer, at vi tager samlet stilling til det. Men det, at det ikke er noget nyt, ændrer jo ikke noget ved, at det er forkert, og at det er en uskik. Så fra Enhedslistens side er vi helt enige i de bemærkninger, som hr. Holger K. Nielsen kom med, om, at det her lovforslag bør opdeles i hvert fald i to dele. Det vil vi så også arbejde videre med i udvalget.

For så vidt angår det forslag, som handler om forbud mod at indføre, udføre, transportere, erhverve osv. masseødelæggelsesvåben, kunne det have været et rigtig godt forslag, som havde fået Enhedslistens ubetingede støtte, hvis det altså ikke lige var, fordi regeringen endnu en gang har bøjet sig for nogle snævre økonomiske

interesser, i det her tilfælde Danmarks Rederiforenings interesser i fortsat at kunne transportere masseødelæggelsesvåben for vel først og fremmest det amerikanske militær.

Hvad er det, der er sket? Ja, regeringens oprindelige forslag ville have medført, at Danmark og danske skibe ikke kunne transportere masseødelæggelsesvåben overhovedet. Det ville have været et godt signal at sende til alle de lande, der måtte ønske sig sådanne. Det ville have været et godt signal at sende til f.eks. Iran, at Danmark er imod masseødelæggelsesvåben, at Danmark heller ikke tillader danskregistrerede skibe at transportere dem, uanset hvem der måtte have sådanne, og selv om det i øvrigt er i overensstemmelse med internationale aftaler. Danmark er imod masseødelæggelsesvåben. Færdig. Slut.

Kl. 10.50

I stedet sender vi nu et signal om, at Danmark er lidt imod masseødelæggelsesvåben, men de af vores venner, der har sådanne, hjælper vi gerne med at få dem fragtet rundt. Det er jo konsekvensen af den tilføjelse til våbenlovens § 5, regeringen har lavet på foranledning af Danmarks Rederiforening og vel især A.P. Møller, så rederiet fortsat kan have sine lukrative kontrakter med det amerikanske militær. Denne tilføjelse sår efter vores mening tvivl om Danmarks engagement i at få fjernet alle masseødelæggelsesvåbnene. Det er en skammelig indrømmelse, og Enhedslisten vil prøve at få tilføjelsen til § 5 ud af forslaget i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Det ændrer dog intet ved, at Enhedslisten grundlæggende synes, det er fornuftigt, at man forsøger at implementere de her FN-regler i dansk lovgivning, og derfor mener vi trods alt, at den del af forslaget er udtryk for en forbedring.

For så vidt angår det andet forslag om de krigsmaterielproducerende virksomheder i Danmark, er Enhedslisten imod dette forslag. Vi synes i hvert fald, at man burde have opretholdt de nuværende regler, som siger, at de pågældende virksomheder maksimalt må have 40 pct. udenlandsk ejet kapital, og at alle direktører skal være danske statsborgere. Der har altså været et forbud mod kontrollerende udenlandsk ejerskab.

Nu vil regeringen så acceptere udenlandsk ejede våbenfabrikker i Danmark, selv om vi selvfølgelig erkender, at de skal have tilladelse fra Justitsministeriet. Det kan vi ikke opfatte på

anden måde, end at det nu er blevet en del af regeringens erhvervspolitiske strategi, at våbenproduktionen i Danmark skal vokse, at Danmark skal tjene flere penge på at producere våben. Det skal være en del af vores rolle i globaliseringen. Jeg har ikke set, at det er fremgået af Globaliseringsrådets arbejde, men det har jeg måske overset. Det skal være en del af Danmarks rolle i globaliseringen at have en øget indtjening på våben. Det får jo i hvert fald den afgørende konsekvens, at vi så vil få mennesker i Danmark, som faktisk har en solid økonomisk interesse i, at der fremover bliver produceret flere våben, at vi får øget oprustning osv.

Vi synes grundlæggende, at Danmarks rolle i verden skulle være en anden. Vi synes, der er en lang række andre områder, hvor det ville være godt og gunstigt, hvis Danmark blev drivende i at udvikle nye produkter og på den måde kunne komme med et positivt bidrag til globaliseringen. At blive en større aktør på våbenindustriens område har kun én effekt, og det er en negativ effekt.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er såmænd ikke, fordi det overrasker mig ret meget, at Enhedslisten er udpræget negativt indstillet over for det her lovforslag som helhed.

Det sidste, ordføreren var inde på, var den øgede oprustning af danske virksomheder, der ved hjælp af den her lovgivning vil blive i stand til at kunne være med i en lang række eksempelvis udviklingsprojekter, hvor man udvikler nye våbentyper.

Feks. inden for radarovervågning, udvikling af software osv. har man jo udviklet mange nye våben, som gør, at man i tilfælde af, at der kommer krigssituation et sted, har været i stand til at gennemføre aktioner, således at man har minimeret antallet af civile ofre i langt, langt højere grad, end man gjorde tidligere. Det vil sådan set sige, at ved at man nu fra Enhedslistens side ikke vil støtte lovforslaget, så hindres reelt, at man udvikler nogle forsvarsudviklingsprojekter, som kunne gøre gavn og hindre civile tab.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kan ikke se nogen steder i det her lovforslag, at man særlig vil støtte udviklingen af våbenproduktion, der skulle reducere de civile tab. Det indgår ikke i behandlingen. Her indgår en

generel åbning for, at vi skal spille en større rolle i våbenproduktionen.

Så vil jeg bare tilføje til hr. Hans Kristian Skibby, at det, at man udvikler nogle forsvarsredskaber, der gør, at man selv ikke bliver ramt af modparten, desværre ikke altid fører til, at man agerer mere human over for modparten og modpartens civile samfund. Tværtimod kan det jo give anledning til en meget aggressiv adfærd, at man siger: De har ingen mulighed for at ramme mig, så derfor kan jeg roligt behandle dem, som det passer mig.

Jeg tror, at hr. Hans Kristian Skibby både tager fejl af udviklingen og i hvert fald tager fejl af det her lovforslags indhold.

(Kort bemærkning).

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu kan man jo altid diskutere, hvem der tager fejl, og hvem der ikke tager fejl, men hvis vi kigger på udviklingen inden for eksempelvis præcisionsvåben, så må ordføreren da i hvert tilfælde give Dansk Folkeparti ret i, at udviklingen af præcisionsvåben har gjort, at man, når man har været ude i aktioner, har haft et bedre og sikrere grundlag til at undgå at få så store civile tab, som man tidligere fik, når man ikke havde så præcisionsaktuelle våben, som man har i dag.

Det er jo ikke noget, der bliver gjort, for at man bare skal gøre sine egne soldater mere sikre, det er også noget, man gør for at sikre civilbefolkningen det sted, hvor våbnene vil blive anvendt.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at når man ser de billeder, som man bl.a. kan se fra Irak, om konsekvenserne af den amerikanske hærs meget præcise våben, så kan man godt komme i tvivl om, hvorvidt det er godt for Danmark i fremtiden at blive tæt forbundet med de våben, ikke bare ved, at vi sender tropper af sted for at gavne de amerikanske ønsker, men også sådan at man kan sige, at disse våben er made in Denmark.

Jeg tror ikke, det gavner Danmarks ry udenomkring i verden, jeg tror, det er stærkt skadeligt, og jeg tror desværre, at hr. Hans Kristian Skibbys drøm om disse nye vidundervåben, som kun rammer andre soldater og ikke rammer civile, sådan set bliver modbevist dagligt i Irak.

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som flere har været inde på i dag, indeholder lovforslaget flere forskellige elementer.

Det første element, som mange har været inde på, og, som jeg har hørt det, hele Folketinget bakker op om, er, at Danmark sikres at opfylde sine forpligtelser ifølge FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 af 28. april 2004 om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben til ikke-statslige aktører. Den pålægger Danmark at vedtage national lovgivning, der forbyder ikke-statslige aktørers, herunder terroristers, adgang til masseødelæggelsesvåben.

Andet element i lovforslaget har jeg hørt der generelt har været opbakning til, dog med en enkelt undtagelse, det kommer jeg tilbage til. Den generelle opbakning er jo gået på, at lovforslaget også tilsiger en modernisering og en opdatering af de gældende bestemmelser i våbenloven og straffeloven om masseødelæggelsesvåben. De nuværende bestemmelser i våbenloven sidestiller jo masseødelæggelsesvåben og andre tilladelsespligtige våben, og lovforslaget her lægger op til, at der bliver et samlet forbud mod masseødelæggelsesvåben, som omfatter alle relevante handlinger i relation til sådanne våben.

Det har vi syntes var en rigtig vej at gå og en rigtig præcisering, og så vidt jeg har hørt, har Folketinget også bakket op om lovforslagets indhold.

Vi har givet mulighed for en dispensation fra dette forbud. Der er så partier her, der er glade for, at vi giver dispensation, der er andre, der har den modsatte opfattelse og ikke finder, at der skal være nogen mulighed for dispensation fra forbuddet. Men vi har altså fundet, at det var rigtig, bl.a. efter de høringsvar, der er kommet ind, at ændre bestemmelsen, således at danske virksomheder kan medvirke til transporter, hvis det sker inden for rammerne af de traktater om ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, som Danmark har tiltrådt.

De eksempler, vi har nævnt i lovforslagets bemærkninger, er transport af kemiske våben med henblik på destruktion i overensstemmelse med FN's konvention om forbud mod kemiske våben eller transport af nukleare våben inden for rammerne af traktaten om ikkespredning af kernevåben.

Det kan der være mange holdninger til. Jeg har forstået, at bl.a. Enhedslisten har den holdning, at man hellere havde set det rene snit, og det er sådan set et forståeligt politisk synspunkt. På den anden side må jeg sige, at det, som regeringen har lagt vægt på, som jeg også har hørt et flertal her har lagt vægt på, er, at det sådan set også er sund fornuft, hvis man synes, der er våben i verden, som er skadelige, at danske virksomheder så kan medvirke til, at de internationale konventioner og forpligtelser også bliver overholdt, og at der f.eks. sker destruktion. Men det kan der være flere forskellige holdninger til.

Vi har syntes, at det var mest rigtig, at vi gav den dispensationsmulighed, men det er bare for at sige her, at jeg er glad for, at der er opbakning til det, men det modsatte synspunkt kan jeg såmænd også godt forstå. Det var sådan set også det, vi havde, indtil lovforslaget blev sendt i høring, men vi syntes altså, at der skulle være den mulighed.

Tredje element i lovforslaget er indførelse af regler, der følger af EU's forordning om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf. Det kommer til at fremgå udtrykkeligt, at våbenloven og forordningen finder anvendelse i de tilfælde, hvor våbenloven og forordningen overlapper hinanden, og det har jeg også hørt at der er opbakning til.

KI. 11.00

Hele lovforslaget handler jo sådan set om Danmark og om regulering af våben- og krigsmateriellovgivning set i forhold til den verden, der er omkring os. Det indeholder et andet centralt element i den forbindelse, og der kan jeg i hvert fald forstå, at der er partier her, også flere partier, som er kritiske over for det sidste element i lovforslaget, som jo altså går ud på at ændre reglerne i en mere liberal retning, således at der bliver øget mulighed for, at udenlandske investeringer kan tilkomme Danmark i forbindelse med de virksomheder, der har krigsmaterielproducerende virksomhed.

Jeg vil sige, at regeringen altså har haft den opfattelse, at de regler, der gjaldt – og det kan man så grine af her dagen efter Det Konservative Folkepartis 90 års fødselsdag – var for konservative. Det har været en meget stor begrænsning for de virksomheder i Danmark, at reglerne hidtil har været sådan, at en krigsmaterielproducerende virksomhed ikke måtte have mere end 40 pct. udenlandsk ejet aktiekapital, ligesom

udenlandske personer eller virksomheder ikke måtte repræsentere mere end 20 pct. af stemmerne i selskabet. Endvidere skulle alle direktører og mindst 80 pct. af bestyrelsesmedlemmerne være danske statsborgere.

Set i forhold til globalisering og andet har vi altså syntes, at det har været nødvendigt at løse op for de regler, således at der bliver en mulighed for, at også udenlandske investeringer kan tilkomme danske virksomheder, herunder også at der kan ske ændringer i ejer- og ledelsesforhold. Det kunne jo være, at der var andre, der var dygtige til at drive en virksomhed, som ikke var danske statsborgere. Det har jeg svært ved så at se at der skal være så store begrænsninger i.

Bl.a. fru Elisabeth Arnold, hr. Holger K. Nielsen og hr. Per Clausen har ytret en vis skepsis, hvis ikke ligefrem stor modvilje mod den del af lovforslaget. Og som jeg hørte fru Elisabeth Arnold, så gik det sådan set primært på, hvordan vi får en sikkerhed for og en kontrol med, at det her ikke lige pludselig løber løbsk, men bliver holdt inden for nogle fornuftige rammer.

Måden, vi har valgt at stille det op på, er ved at sige, at vi laver en tilladelsesordning, hvor man altså skal søge Justitsministeriet. Og til det er der selvfølgelig at sige: Hvem ved, hvem der er justitsminister, og har man overhovedet tillid til den siddende justitsminister? Hvordan har man en sikkerhed for, at det så alligevel er reguleret på en ordentlig måde?

Vi har så valgt at sige, at ud over at blive forelagt Justitsministeriet, der selvfølgelig skal varetage de hensyn, som det er forpligtet til, vil ansøgning om tilladelse til ændringer af ejer- eller ledelsesforhold også blive forelagt Udenrigsministeriet, de vil blive forelagt Forsvarsministeriet, og de vil blive forelagt Rigspolitechefen.

Det er naturligvis for at kunne vurdere både de udenrigspolitiske og de sikkerhedspolitiske konsekvenser, det måtte have, at der er andre ejergrupper, der kommer ind. Det har vi syntes var en rigtig måde at regulere det på, men jeg vil da gerne under udvalgsbehandlingen medvirke til, at det her bliver belyst yderligere, hvis man er utryk ved den ordening, der er lagt op til.

Vi har syntes, at det var den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på, ikke mindst fordi de ministerier, som jeg har nævnt, samt Rigspolitechefen jo har hver deres kendskab til og indblik i, hvor man skal være ekstra varsom, og hvilke ting man skal være opmærksom på, hvis der skal ske udvidelser på det her område. Så

det har vi syntes var en rigtig måde at gøre det på.

Jeg vil sige, at jeg da meget gerne medvirker til, at der også bliver spurgt til det under udvalgsbehandlingen. Som jeg hører Det Radikale Venstre, ønskede de i hvert fald en måske lidt større sikkerhed for, at det her ikke er noget, der løber os af hænde. Og jeg vil i hvert fald gerne her tilkendegive, at regeringen jo ikke er interesseret i, at dubiøse våbenhandlere fra et eller andet sted i verden lige pludselig kommer til at sidde på de krigsmaterielproducerende virksomheder i Danmark. Jeg mener altså, at vi med meget fast stemme kan sige, at der med den måde, som lovforslaget er skruet sammen på, altså er gode, solide håndtag, der kan bruges til at sikre, at det ikke kommer til at ske.

Hr. Holger K. Nielsen og hr. Per Clausen har sådan nogle måske lidt mere, kan man sige, generelle og erhvervspolitiske betragtninger om, hvorvidt det er formålstjenligt, at en krigsmaterielproducerende industri i Danmark vokser, sådan hørte jeg i hvert fald det, der var hovedsynspunktet.

Til det synes jeg der er at sige: Jamen der er krigsmaterielproducerende virksomheder, det er ikke forbudt at producere krigsmateriel. Det, der er væsentligt for mig, er, at der er hånd i hanke dels med ejerskabskredsen, dels at man overholder internationale konventioner, og at det er det, man må fokusere på, og ikke det, at det er tilladt at producere den ene eller den anden del, som kan bruges i krigsmateriel.

Som jeg hører hr. Holger K. Nielsen og hr. Per Clausen, så taler de egentlig for, at det ville være bedre, hvis man simpelt hen lavede et forbud mod, at det overhovedet kan produceres, og så vil det være vanskeligt at kunne forsvare sig.

Kl. 11.05

Det kan der være forskellige holdninger til. Som jeg hørte det, var de signaler, de sendte, også mere sådan signaler på et overordnet plan, i forbindelse med at vi går den her vej. Men vi har altså syntes, at det var en rigtig vej at gå af andre årsager i forbindelse med den globalisering, som Danmark er en del af.

Jeg vil da også sige, at jeg sådan set mener, at det er meget betryggende, at krigsmateriel bliver produceret i nogle lande, hvor der er en sikkerhed for, at der både er en ordentlig kontrol og en ordentlig retshåndhævelse, og hvor man har en stor respekt for de internationale konventioner, der gælder. Det er langt mere betryggende,

end hvis man flyttede produktionen til et land, der måske tog lidt mere lemfældigt på det her.

Jeg er klar over, at min tale her nok ikke får overbevist hverken SF eller Enhedslisten om, at det er det klogeste element i lovforslaget. Det har i hvert fald været de overvejelser, der har været i regeringen om, hvorfor vi synes, at det er en rigtig vej at gå.

Jeg ser selvfølgelig frem til udvalgsbehandlingen, og jeg medvirker som sagt meget gerne til – særlig vedrørende det sidste punkt, hvor jeg hørte at den største kritik var – at være med til at overbevise Folketingets partier om, at vi allerede har taget højde for nogle af de kritiske synspunkter i forbindelse med udfærdigelsen af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare stille et enkelt spørgsmål i forbindelse med debatten om transport af masseødelæggelsesvåben, hvor justitsministeren sagde, at det var godt og vigtigt og fornuftigt, at der også var mulighed for, at Danmark kunne deltage i transport af masseødelæggelsesvåben med henblik på deres destruktion. Det er jeg sådan set helt enig med justitsministeren i, men det er, så vidt jeg kan se, ikke det, forslaget går ud på.

Forslaget går ud på, at man skal kunne transportere masseødelæggelsesvåben for de nationer, der har lov til at have dem, hvis det ikke strider mod de regler, der er, om spredning af masseødelæggelsesvåben.

Hvis justitsministeren ville reducere tilføjjelsen til spørgsmålet om, at Danmark skulle kunne medvirke til destruktion af masseødelæggelsesvåben, herunder også transport af dem, så kan justitsministeren være fuldstændig sikker på, at Enhedslisten ville støtte det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Clausen, at det, der er det helt væsentlige for regeringen, jo er at sikre, at de internationale konventioner osv., som Danmark også har tiltrådt, og som er vedtaget, bliver overholdt. Det skal man have en sikkerhed for. Der kom jeg så med et par eksempler på, at en dansk virksomhed kunne medvirke til en transport, hvor man må sige, at det drejede sig om transport af masseødelæggelsesvåben, men i den gode sags tjeneste.

Hr. Per Clausen er selvfølgelig velkommen til under udvalgsbehandlingen at spørge mere

dybtgående til, hvad der så ligger i den undtagelse fra forbudsbestemmelsen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten synes, at det er godt, at Danmark med det her lovforslag opfylder FN-konventionerne på området. Det er klart, at det er godt. Vi synes bare, regeringen var ude i et ærinde, som var betydelig bedre, da man fremsatte sit oprindelige forslag, nemlig at Danmark her skulle gå i spidsen og vise vores modvilje mod masseødelæggelsesvåben ved at sige, at dem vil vi generelt ikke transportere.

Det er det, jeg synes er forsvundet ud af forslaget efter høringen, og jeg har jo indimellem bebrejdet regering og ministre, at de lytter for lidt til høringssvar, men her synes jeg faktisk, at man har lyttet for meget. Det kan måske også hænge lidt sammen med, hvem der er kommet med høringssvaret.

Jeg synes altså, at regeringen havde nogle langt bedre intentioner i sit oprindelige forslag. Det er blevet reduceret skammeligt, og det er vi kede af i Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen det har jeg noteret mig, og jeg vil blot sige til hr. Per Clausen, at der gælder et forbud mod transport af masseødelæggelsesvåben, men altså med den undtagelse, at så længe det sker inden for rammerne af konventionerne, jeg nævnte f.eks. FN's konvention om forbud mod kemiske våben, hvor man skal destruere de kemiske våben, synes jeg, at det er fornuftigt, at man lægger op til, at der er en undtagelse. Så længe man holder sig inden for de konventioner, jamen så kan man f.eks. medvirke til at fragte masseødelæggelsesvåben, der skal destrueres.

Jeg er da ked af, at hr. Per Clausen synes, at vi har været for lydhyre i høringsfasen. Som sagt medvirker jeg gerne til under udvalgsbehandlingen, hvis Enhedslisten måtte have et ønske om det, at uddybe nærmere, hvad denne undtagelsesbestemmelse retter sig imod.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg bemærkede det store forsvar for den her liberalisering af krigsmaterielproduktion i Danmark, og der er vi bare ikke enige. Det er så det.

Det, jeg bare ikke kan forstå, er, hvorfor det skal med i et lovforslag, der jo grundlæggende handler om noget helt andet.

Hvad er den dybere årsag til, at man skal have den her liberalisering, der har noget at gøre med erhvervs politik, ind i et lovforslag, der jo handler om, at man skal implementere nogle resolutioner fra FN? Det kan jeg ikke se overhovedet, og derfor vil jeg godt opfordre til, at man overvejer at opdele det her lovforslag.

Jeg synes, det ville være flot, hvis hele Folketinget kunne stemme for, at man implementerer resolutionerne fra FN om ikkespredning. Det ville være flot, synes jeg. Det ville også være flot, hvis man kunne lave de her opstramminger af våbenloven. Hvorfor skal det ødelægges af en eller anden teknikalitet, som det jo er, når man med vold og magt vil have et industripolitisk forslag med i det her?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da gerne takke hr. Holger K. Nielsen, som beskriver min besvarelse til bl.a. hr. Holger K. Nielsen som et stort forsvar for de erhvervspolitiske betragtninger, som det her lovforslag indeholder. Ja, jeg vil sige, at jeg i hvert fald har redegjort for, hvorfor regeringen har fundet, at det var rigtigt at gå den her vej.

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at grunden til, at det fjerde element er en del af lovforslaget og ikke er udskilt som en del for sig selv, er jo, at man kan sige, at lovforslaget har to hovedkasser.

Den ene kasse handler om, at Danmark skal opfylde nogle internationale forpligtelser. Det sker så ved sikkerhedsrådsresolutioner, EU-forordninger osv.

Den anden kasse, og det er så vel lovforslagets andet element som lovforslagets fjerde element, handler mere generelt om en modernisering af den gældende lovgivning.

Derfor synes jeg sådan set, at tingene hænger sammen, og at der er en god indre sammenhæng i lovforslaget, fordi det dels handler om at opdatere, modernisere de gældende regler, dels også om, om man så må sige, samtidig at sikre, at de internationale forpligtelser, som vi siden sidst har tiltrådt, så også bliver en del af lovgivningen.

Det er de to elementer, og lovforslagets fjerde element handler altså om at sikre, at vi i en international, global verden også kan være med og ikke sætter meget konservative begrænsninger

for, hvad dele af erhvervslivet i Danmark kan gøre og ikke gøre.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Regeringen medgiver, at der er tale om industripolitik her, at der er tale om erhvervs politik, det bygger hele argumentationen jo på. Hvad har det at gøre med en implementering af nogle FN-resolutioner? Intet som helst. Jeg synes generelt, at det er en uskik, og man ser sådan jævnligt fra regeringen, at den har et lovforslag, hvor den putter alle mulige forskellige elementer ind. Det er selvfølgelig praktisk for embedsmændene og for regeringen, at den kan samle forskellige del-elementer i et samlet lovforslag.

Når det stritter i forskellige retninger, når det ikke er logisk, politisk har noget med hinanden at gøre, synes jeg ikke, det er rimeligt, og det har det altså ikke her. En implementering af FN's resolutioner om ikkespredning af masseødelægelsesvåben har ikke noget som helst at gøre med industripolitik her i Danmark, det må ministeren da medgive.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu kan man jo altid vælge at se tingene fra forskellige sider. Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at hele lovforslaget jo handler om ændringer af våbenloven, straffeloven og krigsmaterielloven, og at det først og fremmest har haft udgangspunkt i, at der er vedtaget nye internationale regler, som vi gerne vil sikre at vi efterlever.

På nogle punkter har vi så sagt, at når vi alligevel er i gang med at se på lovgivningen, vil vi meget gerne modernisere den, så den bliver mere sammenhængende og kommer til at være mere nutidig. Der er et af elementerne altså, at vi ændrer på de regler, der gælder bl.a. om ejerskab og ledelse af de krigsmaterielproducerende virksomheder.

Jeg synes altså ikke, at der er noget forgjort i, at man ikke bare kommer med et enkelt lovforslag, der handler om gennemførelse af en enkelt sikkerhedsresolution, men at man, når man i forvejen er i gang med at arbejde med det lovforslag og den lovgivning, så sikrer, at man opdaterer lovforslaget.

Det synspunkt, som hr. Holger K. Nielsen giver udtryk for, kan jeg da sådan set også godt forstå set med hr. Holger K. Niensens øjne. For hvis man er uenig i dele af det, så synes man jo,

at det er forkert, at flere ting er sat sammen i et lovforslag.

Den diskussion om, hvorvidt der er en sammenhæng, når man ser på et lovforslags identitet, har vi jo løbende herinde i Folketinget. Det synes jeg nu, der er i det her lovforslag, men det må man jo se på under udvalgsbehandlingen, hvis det er noget, udvalget synes er problematisk.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens svar på debatten, og jeg lagde mærke til, at ministeren gjorde sig umage med at tage de bekymringer til sig, som bl.a. jeg på Det Radikale Venstres vegne havde redegjort for.

Men jeg er enig i det, som i hvert fald hr. Holger K. Nielsen og også hr. Per Clausen har sagt, nemlig at der ikke er nogen åbenlys sammenhæng mellem de forskellige elementer i det her lovforslag. De tre første er knyttet meget op på internationale konventioner, vores aftaler i de forskellige sammenhænge vi er i, og det fjerde er et rent dansk internt anliggende, nemlig hvordan vi vil håndtere interesser fra udlandet i vores interne våbenindustri.

Jeg vil meget opfordre ministeren til at tage de bemærkninger alvorligt for at få mulighed for, at vi alle sammen kan være med til at stemme for vores tilslutning til de internationale aftaler og ikke samtidig behøver at give tilslutning til noget, som vi synes er dybt problematisk.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, som jeg også sagde til hr. Holger K. Nielsen, at jeg nu fortsat synes, at der er en god sammenhæng i lovforslaget, men at jeg selvfølgelig gerne medvirker til, at den bliver nærmere afklaret under udvalgsbehandlingen, og herunder indgår jeg også gerne i en drøftelse om lovforslagets enkelte elementer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Så vil jeg lige kvalificere min bekymring, for jeg synes faktisk, at ministeren i den skriftlige fremsættelse, der følger med lovforslaget, lægger op til, at man skal blive bekymret. Der står i beskrivelsen af det fjerde element i forslaget, at i stedet for et forbud mod at overskride de nuværende

regler vil der nu komme en tilladelse, hvis man i forbindelse med ejersammensætning eller andel af kapital osv. kommer til at overskride de nu-gældende regler. Så vil der foreligge en ansøgning, og det bliver så kontrolleret af Justitsministeriet, Forsvarsministeriet, Rigspolitichefen osv. Det lyder alt sammen meget godt. Man kan sige, at hvis der er nogen, der vil overskride de grænser, så skal det kontrolleres, og så skal man søge om dispensation.

Men så står der til sidst i forslaget, at de foreslåede ændringer indebærer en meget betydelig udvidelse af mulighederne for udenlandsk ejerskab m.v. Det betyder jo, i hvert fald som jeg læser det, at dette agter regeringen at administrere meget, meget liberalt.

Så er det, at advarselsslamperne blinker – og nu blinker den røde lampe også, derfor er jeg nødt til at stoppe.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Altså, jeg forstår godt præmissen for fru Elisabeth Arnolds spørgsmål.

Baggrunden for, at jeg har valgt den formulering i fremsættelsestalen, er jo, at med det kendskab, jeg har til de her virksomheder, ved jeg, at de jo har en egeninteresse i at sikre, at den ejerkreds og det ledelsesteam, der står bag, er noget, de kan forsvare, ellers får de virkelig store problemer. I sidste ende kan det jo ende med, at de slet ikke kan drive virksomhed, hvis der er uorden i tingene.

Derfor er jeg helt overbevist om, at den krigsmaterielproducerende industri vil benytte sig af de her nye bestemmelser på en sådan måde, at der ikke bliver sat spørgsmålstejn hverken ved ejerkredsen eller de penge, det kapitalflow, der vil tilgå virksomhederne, for de har en egeninteresse i etisk i forhold til den offentlige debat og i forhold til at kunne drive en forretning, at sammensætningen er uplettet, at det er sund fornuft, og at det er gode, solide investorer, som ikke giver anledning til bekymring.

Der er altså med det udgangspunkt tillid til, at det her vil blive administreret fornuftigt af dem, som det kommer til at handle om, men jeg medvirker som sagt gerne under udvalgsbehandlingen til uddybning af det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af lov om spillekasinoer. (Hvidvask af penge og finansiering af terrorisme).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 1/2 2006).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Birgitte Josefsen (V):

Siden 1989 har Danmark været medlem af et mellemstatsligt samarbejde, hvis formål har været at udvikle og fremskynde tiltag mod hvidvaskning af penge og terrorismefinansiering. FATF hedder sammenslutningen. Denne sammenslutnings rekommandationer blev gennemgribende revideret og udvidet i 2003, og på den baggrund har Europa-Parlamentet og Rådet fundet, at hvidvaskningsdirektivet bør være i overensstemmelse hermed.

Kl. 11.20

Lovforslaget, vi behandler, betyder, at denne rekommandation også gennemføres i dansk ret, for så vidt angår spillekasinoer. Vedtages det lovforslag, vi behandler, betyder det, at spillekasinoernes ledelser og ansatte i højere grad forpligter sig til at være opmærksom på transaktioner, der kan have tilknytning til hvidvaskning af penge eller til finansiering af terrorisme, forpligter sig til at hemmeligholde, at der er eller vil blive givet kontrollanterne eller politiet oplysning om, at der iværksættes en undersøgelse om hvidvaskning af penge, ligesom spillekasinoernes ledelser skal samarbejde med kontrollanten om udarbejdelse af skriftlige interne regler om kontrol- og kommunikationsprocedurer. Det vil angå kundelægitimation, underretning samt opbevaring af registreringer.

Statsadvokaten får ligeledes, såfremt det skønnes at det vil påvirke en sag i en positiv retning, lov til at underrette spillekasinoets ledelse om status i en sag, hvor der er mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Vestre støtter overordnet kampen mod terrorisme og anden skadelig virksomhed, og kan dette forslag være med til, at finansieringsgrundlaget for terrorisme smuldrer, ja, så må vi jo sige, at det er positivt, og vi kan på den baggrund støtte forslaget.

Formanden:

Tak til fru Birgitte Josefsen. Så er det fru Lissa Mathiasen.

Lissa Mathiasen (S):

Som det er fremgået af den forrige taler, er det jo sådan set i forhold til hvidvaskning og vore spillekasinoer en fortsættelse af den løbebane, vi allerede er godt i gang med. Det synes vi er positivt, og det kan vi støtte.

Den anden del af det, som går på spørgsmålet om en forebyggende indsats mod finansiering af terror, kan vi naturligvis også støtte.

Det vil sige, at vi hundrede procent kan gå ind for det her lovforslag.

Formanden:

Tak til fru Lissa Mathiasen. Så er det hr. Kim Christiansen som ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Lovforslaget her gennemfører EU's såkaldte 3. hvidvaskdirektiv, hvor den væsentlige ændring er, at finansiering af terrorisme også bliver omfattet.

Tidligere har vi behandlet L 47, som omhandler de samme ting bare inden for den finansielle sektor, og det lovforslag, som vi behandler i dag, angår så spillekasinoer.

I en tid, hvor vi alle lever med terrortruslen, er det naturligvis relevant at sikre, at der ikke foregår finansiering af terrorisme af nogen art og i det her tilfælde ved hvidvaskning af sorte penge.

Dette skal sikres for spillekasinoers vedkommende ved, at der bliver pligt til at underrette den offentlige kontrollant, hvis der konstateres transaktioner, eller der er en mistanke om transaktioner, der kunne have tilknytning til finansiering af terrorisme.